

Victorie obținută de Niculeasa Law Firm într-un dosar ce privea o creanță fiscală de aproximativ 25 mil. € | O nouă perspectivă juridică asupra raportului dintre penal și fiscal

Curtea de Apel București și Instanța Supremă, printr-o hotărâre judecătorească de-a dreptul excepțională, ce privea o creanță fiscală de aproximativ 25 milioane EUR, confirmă pentru un client reprezentat de [Niculeasa Law Firm](#) o nouă perspectivă juridică asupra raportului dintre penal și fiscal.

Într-un litigiu fiscal ce privea o creanță de peste 25 milioane EUR problema de drept dedusă judecății de către **George Trantea** și **Madalin Niculeasa**, avocați Niculeasa Law Firm, problema soluționată în mod definitiv de ICCJ privea și aspectul relativ la posibilitatea emiterii Raportului de Inspekție Fiscală respectiv a Deciziei de Impunere ulterior momentului începerii urmăririi penale, iar ulterior suspendarea soluționării contestației administrative formulate de contribuabil.

Această problemă de drept a fost soluționată mai întâi de către Curtea de Apel București, iar apoi de către Instanța Supremă care a confirmat caracterul absolut deosebit, sub aspectul calității motivării, al hotărârii judecătorești (intrinsec sub forma raționamentului juridic, dar și extrinsec sub aspectul exprimării raționamentului) pronunțate de Curtea de Apel București. Hotărârea judecătorească asumată și de către ICCJ are meritul de a face dreptate atunci când aplică legea.

Puține sunt situațiile în practica hotărârilor judecătorești în care aplicarea legii să fie făcută astfel încât Dreptatea să nu fie ignorată.

Deslușind problema de drept mai sus menționată, instanțele judecătorești au stabilit că emiterea Raportului de Inspekție fiscală respectiv a Deciziei de Impunere ulterior începerii urmăririi penale, iar ulterior suspendarea soluționării contestației fiscale formulate de contribuabil, constituie un abuz de drept (exces de putere).

Această hotărâre judecătorească dincolo de faptul că achiesează la interpretarea deja constantă în practica instanțelor judecătorești cu privire la caracterul oneros al relației dintre penal și fiscal (fiscalul așteaptă penalul doar în măsura în care acesta din urmă îi poate fi de folos celui dintâi în stabilirea regimului fiscal) stabilește și faptul că urmărirea penală și constituirea de către Statul Român drept parte civilă în cadrul acesteia nu sunt condiționate în niciun fel de emiterea Deciziei de impunere.

Procedura penală nu poate fi folosită drept justificare pentru emiterea Raportului de Inspekție fiscală după cum nu poate constitui temei pentru suspendarea soluționării contestației administrative ci din contra este un motiv suficient de întemeiat de a inhiba emiterea Raportului de Inspekție Fiscală respectiv a Deciziei de Impunere.